

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **P. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 2. 2026, č. j. 63 Ad 15/2026-10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost směřující proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), pro opožděnost odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2025, č. j. X.

[2] Stěžovatel podal prostřednictvím krajského soudu kasační stížnost ze dne 7. 2. 2026, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 18. 2. 2026. V kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 2. 2026, č. j. 5 Ads 31/2026-11, rozhodl tak, že zástupce z řad advokátů stěžovateli neustanovil, neboť po předběžném posouzení napadeného rozsudku dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele zjevně nemůže být úspěšná; o žádosti o osvobození od soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť se jedná o typ řízení, který je ze zákona osvobozen od poplatkové povinnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. V odůvodnění usnesení soud stěžovateli současně dostatečně podrobně vysvětlil, proč v daném případě nemůže být se svou kasační stížností úspěšný (jedná se o návrh zjevně neúspěšný). Tato skutečnost již sama o sobě neumožňuje soudu ustanovit stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupce.

[4] Stěžovatel byl výše citovaným usnesením současně vyzván ke splnění zákonné podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s., a to buďto doložením plné moci udělené stěžovatelem advokátovi nebo jiným způsobem, který zákon připouští, tj. předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatele [vysokoškolský diplom o absolvování příslušného studia ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii]. K tomu soud stěžovateli určil přiměřenou lhůtu dvou týdnů ode dne doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím datové schránky dne 2. 3. 2026.

[5] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s., „*lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce*“. Lhůta započala běžet v pondělí dne 2. 3. 2026 a marně uplynula v pondělí dne 16. 3. 2026. Stěžovatel ve stanovené lhůtě nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi ani nepředložil doklad o dosaženém vysokoškolském právnickém vzdělání. Jelikož povinné zastoupení advokátem je podmínkou *sine qua non*, pro jejíž nesplnění nelze v řízení pokračovat, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost dle 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 27. března 2026

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu